

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Az ellenzék angoljai...

Nagybecskerek, márczius 17.

(—th.) A ház mai ülésén tehát ismétlődtek azok a menthetetlen jelek, melyek az újabb időkben annyiban képezik az ellenzék erősségét, hogy kiáltó figyelmet terel ezek által önmagára. Az egész zajongás egyáltalán nem lepte meg a ház többségét és semmi intenzivebb benyomást nem tett. A mi aggodalmat keltő volt a szcénában, az csupán oda vergál, hogy a fölirati-vita hosszúsága ezzel ismételten előre vetette árnyékát és hogy az ellenzék azon tagjai — kik minduntalan angol példákkal szeretnek dobálózni — nem látják be a következetlenséget eljárásukban, midőn a vitát ily kellemetlenül forszirozzák; holott, ha az angol példákknak olyan hü követői lennének, egyáltalán nem adnának segédkezet arra, hogy a ház ilyen fölösleges szószaporításban és izgalomban vesztesse idejét és várossa a koronát az aderszre.

A fölirati vita ugyanis nálunk már második hete tart, holott teljesen hiányzik a tulajdonképpeni szubstrátuma. A reformok tárgyában már a múlt nyáron kibeszélték magukat, a kiegyezés magyarázata sem nem új, sem nem sürgős kérdés, hogy felette mindjárt az új országgyűlés küszöbén

kelljen dönteni vagy csak lehessen is. Más egyébről pedig nem volt szó a vita folyamán. Mi a célja tehát az egész vitának? Az időt akarják elvesztegetni, hogy minél később kerüljön tárgyalásra a költségvetés. A kormánynak május végéig indenmitás van megszavazva s nyilván a költségvetés elintézését akarják minél tovább kihuzni, hogy június elsőtig ne legyen engedélyezve a költségvetés és ez által zsákutczába szorítsák a minisztériumot. Ilyen a parlamentáris helyzet Magyarországon.

És Angliában? Ott a múlt hónapban ült össze a parlament az utolsó ülészsakra. Az ellenzék, mely az utolsó évben az új választások alkalmával a győzelmek egész sorát aratta, mit sem kíván inkább, mint a felosztatást és az új választások elrendelését, mert a választási harcra fel van fegyverkezve, míg a kormánypárt még nincs eléggé előkészülve s az ugynevezett bye-elections alkalmával következetes vereségei által erős erkölcsi veszteségeket szenvedett prestige-ében. Ezenfelül még a parlament összejövetele előtt kijelentette a kormány, hogy a kis mezőgazdaságok felállításának behozatala tárgyában egy billt, az ugynevezett small-holdings-billt szándékozik beterjeszteni. És valóban igen nagy érdeke az ellenzéknek, hogy

megnehezítse e javaslat törvénynyé váltát, mert az bizonyos fokig kielégitené Irlandot és az angol parasztságot és ez által e két tényező kibékülhetne az uralkodó rendszerrel. Továbbá a budget is igen sürgős az angol kormányra nézve, mert a pénzügyi év vége közeledik és az ugynevezett „votes for supply and estimates“ hosszas, időrabló tárgyalásokat igényelnek a brit parlamentben. Mi sem volt tehát inkább érdekében az angol ellenzéknek, mint egy hosszú, lehetőleg terjedelmesen elnyújtott felirati vita, mert minden szempontból csak nagy taktikai előnyt hozhatott neki az, ha a kormány minél később jut hozzá, hogy javaslatait keresztülvigye s a budget elkészüljön.

És mégis mi történt? Az ellenzék beérte háromnapi felirati vitával, melyben csupán álláspontját jelölte meg. Tovább nem erőltette a dolgot, mert a beterjesztendő javaslatok és a budget közeli tárgyalása bőséges alkalmat helyezett neki kilátásba, a kormány politikája felett a legkielégítőbb kritika gyakorlására. És miért mondott le az angol ellenzék egy hosszas felirati vita taktikai előnyeiről?

Azért, mert az ország érdekét többre becsüli a pártérdeknél. Azért, mert azt tartja, hogy a költségvetés elkészültét

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Tavaszi hullámok.

Irta: Guy de Maupassant.

Mikor a legelső szép napok beköszön-
tenek, mikor a föld fölédred és kizöldül,
mikor az illatos levegő lágyan simogatja
arcunkat, dagasztja keblünket; valami meg-
nevezhetetlen boldogság vonul a szívünkbe,
veszett kedvünk támad futni, kószálni, ka-
landozni s szüresolni a tavaszt.

A kemény tél után, május havában, en-
gem is elfogott a tavasz mámorja. Mikor
reggel fölédredtem, a szomszéd házak felett
láttam elterülni az égnek verőfényes kék-
jét. Az ablakon csapkodtak a madarak; a
szobalányok minden emeleten daloltak; vi-
dám zaj tört fel az utcáról. Elsiettem ha-
zulról, emelkedett hangulatban, azt se tud-
tam, hová.

A kikkel találkoztam, mind mosolyog-
tak; a visszatért tavasz meleg világossá-
gában a boldogság ragyogott, s a város
felett a szerelem lehellete lebegett. A fiatal
asszonyok sugaras tekintete zavarba hozott.

A Szajna partjára jutottam. Gözhajók
törtettek Suresnes felé s hirtelen kedvem
támadt az erdőbe menni.

A kis propellerre szálltam, melynek fő-
délzete tele volt néppel, mert az első nap-
sugár mindenkit kikerget lakásából s min-
denki jön — megy, cseveg, nevet.

Egy kis munkásleány állt mellettem, egy
kecses párisi leány, homlokába kunkorodó
szőke hajjal; ez a sugárzó szőke haj lefu-
tott a füle mögött s göndörödött a nyakán.
Erős tekintetem hatása alatt felém fordult,
aztán hirtelen lesütötte a szemét s egy kis
ránccal jelent meg ajka két szegletében: egy
születő mosoly.

A nyugodtan hömpölygő folyó kiszéle-
dett. Béke honolt a levegőben s az élet
zaja töltötte be az űrt. Szomszédnőm fel-
emelte tekintetét, s ezuttal határozottan mo-
solygott. Elragadó volt így s futó pillan-
tásából, költészet, báj, boldogság villant
felém. Örült vágyam támadt karjaimba zárni
őt s fülebe suttogni a szerelem szavainak
édes muzsikáját.

Épen meg akartam szólítani, mikor egy
kéz érintését éreztem a vállamon. Hátra-
fordulok s egy közönséges külsejű, se nem
ifjú, se nem vén embert pillantok meg, a
ki szomorú tekintettel nézett rám.

— Beszélni szeretnék önnel — mondta.
Valószínűleg elfintorítottam az arcomat,
mert hozzá tette.

— Fontos ügyben.

Követtem a hajó másik végére.

— Uram, kezdé az ismeretlen, mikor a
tél beköszönt, hidegen, esősen és havasan,
az orvos mindennap megint bennünket:
„Tartsa melegen a lábait, óvakodjék a meg-
hűléstől, a csuztól, a köhögéstől.“ Erre
aztán flanel-inget veszünk, vastag kabátot,

bélt cipőt huzunk. De mikor beköszönt
a tavasz, rügyeivel és virágaival, forró sze-
leivel, a mezők illatával, mely elkábit,
senki se szól hozzánk ekkép: „Óvakodjék
a szerelemtől. Mindenütt leselkedik reád;
mindenütt kelepczék állít s csellel vagy
erővel hatalmába kerít. Óvakodjatok a sze-
relemtől, mert veszedelmesebb, mint a
csuz, meghülés és köhögés. A szerelem
könyörtelen és minden ostobaságra rá-
bírja az embert.“ A hogy a városok-
ban kiakasztják a táblákat, hogy: Óva-
kodjunk a zsebtolvajoktól, ugy kellene ki-
írni tavasszal mindenfelé: Óvakodjunk a
szerelemtől. S minthogy ezt a hatóság nem
teszi, hát teszem én.

Elképedve néztem a különös emberre s
igy feleltem:

— Nekem ugy tetszik, hogy maga olyan
dologba avatkozik, a mihez semmi köze.

— Ah uram! — felelt ő, — ha vizbefuló
embert látok, vajjon veszni hagyjam-e őt?
Hallgassa meg történetemet s meg fogja
érteni, hogy miért merészkedtem megszó-
lítani.

*

Tavaly volt, ugyanebben az évszakban.
Először is tudja meg, hogy én hivatalnok
vagyok a tengerészeti minisztériumban. Egy
napon a hivatalból megláttam az égnek egy
kis kék foltját, melyen fecskék repültek.
Majdnem tánczra kerekedtem poros aktáim
közt.

hatást keltett közkedveltségű 3 felvonásos operettével kezdtem meg. Midőn a múlt évben szerencsés voltam, e nemes város művelt, minden jó és nemesért lelkesülő közönsége körében társulatommal működni, azon kedves kitüntetésben részesültem, hogy megelégedést és elismerést szerencsés voltam kiérdemelni. Ennek folytán a kedves visszaemlékezés és hála kötelesség érzetében mindent elkövettem, hogy oly személyzetet hozzak, mely ez alkalommal is miként a múlt évben érdemes legyen az itt kért becses pártfogást kiérdemelni. A társulat névsora: Nők: Bérczy Mari, segédszínésznő és segédénekesnő. Cs. Almásy Julia, társalgási és drámai színésznő. Gyurman Alice, vígjátéki és társalgási naiva. Juhász Ilonka, operette- és népszínmű-énekesnő. Kállay Luiza, operette- és népszínmű-énekesnő. Kisné P. Irma, drámai és társalgási anya. Kövesdy Rózsa, segédszínésznő és kardalós. Kultsárna Rózsa, sugó. Lützenmayer Poldi, társalgási színésznő és magántáncosnő. Lützenmayer Szidi, operette-énekesnő és magántáncosnő. Mikey Katalin, színésznő és kardalós. Nagy Antonia, segédszínésznő és kardalós. Nagy Ilus, kardalós. Pálfi Nina, operette- és népszínmű-első énekesnő. Rónainé Balogh Etel, drámai szende és fiatal hősnő. Ruzsinszky Ilona, operette-koloratur. Szepes Szidi, segédszínésznő és kardalós. Tolnainé Hermin, operette és vígjáték-komika. Ujjné Luiza, segédszínésznő és kardalós. Virányiné Paula, segédszínésznő és kardalós. Almásy Szabina, pénztárosnő. Férfiak: Ifj. Bokor József, karnagy és rendező. Baghy Gyula, lyriai és társalgási szerelmes. Bethleny László, operette- és népszínmű-bariton. Csóka Sándor, igazgató. Delly Henrik, segédszínész és kardalós. Iványi István, apaszínész, operette-énekes és komikus. Karacs Imre, opera és operette-tenor. Kiss János, drámai jellemszínész és operette-énekes. Kulesár János, segédszínész és kardalós. Kutassy Endre, segédszínész és kardalós. Mikey Lajos, jellemszínész, operette buffó és rendező. Nagy Dezső, segédszínész és kardalós. Palotai Gyula, segédszínész és kardalós. Rónai Gyula, társalgási és drámai szerelmes, rendező. Szilágyi Dezső, bonvivant, társalgási és operette komikus. Sz. Kovách Elemér, színész és titkár. Ujj Ferkó, színész és kardalós, ügyelő. Zenekar: Karnagy és énektanár ifj. Bokor József. Zenekar igazgató: Söhling Ferdinand. Műszaki személyzet: Ruhatáros: Nagy Dezső 2 segéddel. Szer-táros: Körösy Bertalan 3 segéddel.

Itt működésünk idejére műsoromban a legújabb és legjelesebb műveket felkarolva igyekezni fogok mindig és mindenben a tisztelt közönség igényeinek és óhajának megfelelni. Az előadandó művekből íme a legújabb és legjelesebbek: A madarász, operette. Florinda kisasszony, operette. Morilla, operette. Suhancz, operette. Kanári hercegnő, operette. Kis Molnárné, operette. Párisi élet, operette. Továbbá színművek és vígjátékok u. m. Megboldogult. Feneleányok. Nagymama. Nem jó a tüzzel játszani. Agglegények. Az atyafiak. Uj czég. Törvénytelen fiu. A becsület. Musotte. Rendjel. Ne hagyj magad Schlesinger. A siroki románz stb. — Van szerencsém a m. t. közönséget értesíteni, miszerint tizenhat előadásra bérletet nyitok. E válogatott és választékos műorból álló bérletfolyamra a következő árakkal lehet előfizetni: Családpáholy 80 frt. Alsó és első emeleti páholy 50 frt. Másod emeleti páholy 30 frt. Tánclásszék az első hat sorban 12 frt. Zártszék a 7-ik, 8-ik, 9-ik és 10-ik sorban 10 frt. Zártszék a 11-ik és 12-ik sorban 8 frt. — A bérlet kezdetét veszi szerdán 23-án az első előadással „Madarász” operettével. — A bérletre előjegyzéseket elfogad Mangold Lipót könyvkereskedő. — A bérlet eszközölésével titkárom Sz. Kovách Elemér lett megbízva, ki személyesen teendő tisztelét, s a kit a m. t. közönség szives támogatásába s jóindulatába ajánlva — magam és társulatom részére kegyes pártfogá-

sukat esedezve Nagy-Beeskerek, 1892. évi márczius hó 18-án, maradtam kiváló tisztellett Csóka Sándor, a szabadkai szintársulat igazgatója.

* **Színház Nagy-Szent-Miklóson.** Levelezőnk írja, hogy a jelenleg Kecskeméten működő Dobó-féle szintársulat engedélyt kért, hogy husvétől kezdve Nagy-Szent-Miklóson előadásokat tarthasson. Levelezőnk véleménye szerint a város közönsége örömmel üdvözlölné s kétségkívül pártfogolná is a társulatot, ha az igazgató jó tagokat hozna magával. És kívánatos is, mert különben aligha bizhatnék a sikerben.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, márcz. 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, Bánffy Dezső báró elnöklété alatt folytatták a fölíratí vitát, melyben elsőnek Molnár függetlenségi szöveget föl, pártolva az Eötvös-féle fölíratí javaslatot, majd Szentiványi nenzeti párti beszélt az Apponyi-féle javaslat mellett érvelvén.

Andrássy Gyula gróf emelkedett föl erre és általános figyelemben kezdett beszélni. Alig öt perc multán, egyszerre szónok föttünően elszápad, leül és izgatottan iszik poharából, miközben erős rosszullet fogta el. Mindenki Andrássy grófhöz sietett és Bánffy elnök hirtelen föl függesztette az ülést. Kinoszünnet után, mely alatt a legkülönbözőbb eshetőségről kezdtek már süttogni a távolabb állók, Andrássy Gyula gróf végre magához tért és általános helyeslés közt kérte, hogy beszédét máskor mondhassa el.

Beöthy László (uj ember), szüz beszédnél ritka nagy hatással beszélt a kormányparti javaslat mellett és általános taps támadt beszéde után.

Horánszky Nándor szokásos epés, békélien modorában támadta a többség javaslatát, és gyanusította Barosst, Wekerlét, Szapáry Gyula gróft, hogy a budavári választás érdekében preszsióty gyakorolnak a tisztviselőkre.

Baross Gábor nyomban felelt és egy fényes hatású rögtönzésben egyszerűen gyűlölségből eredettnek bélyegezte Horánszky szavait, mire a szabadelvű párt frenetikus tapsban tört ki és Barosst éljenezte.

Horánszky erőltetve és hatásközzel kísérlette meg a replikát, majd Pogány Károly és Papp Géza személyes kérdésben szólaltak föl.

Papp Géza pompásan kifigurázta a Horánszky nagyképűsködő vádaskodásait. Horánszky ugyanis egész listát sorolt föl a választási visszaélésekről és a többek közt nagy garal jelentett ki egy erőszakoskodó szolgabíró, ki a Papp Géza kerületében vezette a választást.

Papp Géza erre vonatkozólag nagy derűtség közt jelentette ki, hogy az

az erőszakoskodó szolgabíró véletlenül Nagy-kikindán dirigálta a választókat s még pedig éppen az ellenzékiét vezette. Ha Horánszkyknak minden adatja ilyen hiteles, ugymond Papp, akkor csak folytassa a leleplezéseit; legalább nemcsak a házban, hanem a kerületekben is hallanak nem álmodott ujságokat. (Élénk tetszés és helyeslés a jobboldalon.)

Ülés vége háromnegyed 3 órakor.

Ebéd a képviselőház elnökénél.

Budapest, márcz. 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bánffy Dezső báró, a képviselőház elnöke, ma ebédet adott, melyen ugy a kormánypart, mint az ellenzék tagjai közül számosan vettek részt. A hangulat mindvégig a legvidámabb volt.

Robbantások Franciaországban

Budapest, márcz. 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A francia kamarában tegnap újabb robbantások híre keringett. A hírek leirhatlan izgalmat keltettek ugy a képviselők között, mint szerte az egész városban. Nagy megnyugvást keltett, a midőn kitünt, hogy a híresztelések alaptalanok.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

Budapest, márczius 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzát mérsékeltén kínálta, vételkedv teljesen hiányzik, forgalom majd semmi. Az árak csak névleg jegyzenek, anélkül, hogy nagyobb változat állott volna be.

Határidő-üzlet. A termények árai kivétel nélkül csökkentek:

Buza tavaszra 9.62—64.
Buza máj.—jun. 9.47—49.
Buza őszre 8.79—81.
Zab tavaszra 5.72—74.
Tengeri máj.—jun. 5.17—19.
Rrepcze 13.50.—60.

Vegyés közlemények.

— **Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok.** 1892. márczius 17. Hízott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klggrammon felüli sulyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 $\frac{1}{2}$ krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klg. sulyban) 45—46 kr. Fiatal nehéz (páronkint 320 klg. felüli sulyban) —48— krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klg. sulyban) 47—47 $\frac{1}{2}$ krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klg. terjedő sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ —48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klg. felüli sulyban) 46—46 $\frac{1}{2}$ kr. Közép (páronkint 220—280 klg. sulyban) 46 $\frac{1}{2}$ —47 krig. Könnyű (páronkint 220 kilogramm terjedő sulyb.) 46 $\frac{1}{2}$ —48 krig. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klg. felüli sulyban) 46—47 krig. Közép (pkint 220—260 klg. sulyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 $\frac{1}{2}$ krig. Könnyű (pkint 220 klg. terjedő sulyban) 45—46 krig. Sertésletés szám 1892. márcz. hó 15-én volt készlet 144061 drb. 1892. márcz. hó 16-án felhajtott 1496 drb. 1892. márcz. hó 16-án elszállított 2093 drb. 1892. márcz. hó 17-én maradt készletben 143,464 drb. — A hízottsertés üzletirányzata: Változatlan.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Jurkovic Aladár.

(17-ik folytatás.)

MÁSODIK RÉSZ.

— Ugy van, grófnő!
— De hisz akkor férjem mindent meg tudhat!

— Az igen valószínű!

Lilla heves mozdulatot tett kezével.

— Nem, nem! Erről mit sem szabad tudnia... Nem szabad önt ismernie, s nem szabad tudnia, hogy ki ön!...

— Erre gondoltam én is!

— Nos, és...

— És e miatt kerestem önt fel, grófnő.

Azt szeretném tudni, hogy mit akar tenni?

Lilla maga elé nézett, s halkán mondá:

— Megkellene akadályozni, hogy a dolog nyilvánosságra jusson!... De mi módon?

Iván mosolyogva állott fel.

— Már én találtam rá módot.

Lilla fellélekzett.

— S mit?

— Söt már végbe is vittem...

— És mi az?

— Összevásároltattam az összes lappéldányokat. A tőzsdékben egyetlen egy lap sem kapható. A többi lapok szerkesztőseit pedig felkértem, hogy a közleményt, a mely úgy is valószínű, ne vegyék át. Ilyen módon a mennyire lehet, elejét vettem annak, hogy a hír széles körben terjedjen el... Az összevásárolt lappéldányok künn vannak. Egyet azonban mutatniul behoztam. Ha érdeklődik iránta, ime!

S egy ujságot tett az asztalra.

Lilla mohón ragadta meg a lapot, s olvasni kezdte. A lapocska csakugyan jól volt értesülve. Hosszan beszélt el az egész esetet és hiven a valósághoz Lilla reszketve olvasta végig a közleményt. Rettegve gondolt arra, hogy a lap férje kezébe juthatna, s ebből az megtudhatná azt az egyetlen egy titkot, a mit gondosan rejtegetett előle: azt, hogy meggyalázza él, s hogy az nem más, mint Iván.

Azután lassan tette le a lapot, s hosszan nézett Ivánra.

— Tehát csakugyan barátom akar lenni?

— kérdezte aztán vontatottan, lassan, figyelve a férfinak minden mozdulatára, arcvonásainak minden változására.

A férfi szívére tette kezét.

— Hogy akarok-e? Ön nem sejt, hogy minő végtelenül boldoggá tett e kérdése...

Igenis, akarok! Odaadó, hűséges engedelmes szolgálója, vagy ha úgy tetszik barátja akarok lenni mindig, mindörökké. Évek hosszú sora óta egy rémkép gyötör folyton, szüntelenül: az, hogy ön megvet és utál.

Ébren és álomban, itt és a föld tulsó részén, munkaközben és pihenő órámban folyton és folyvást csak ön volt az eszemben, ön felé szállt minden gondolatom és minden vágyam. Gyötört a lelkiismeret, mardosott az önvád. Fakadó bimbó volt, a mikor megismertem. S én a helyett, hogy keblemre tüzttem volna, hogy életem végéig ez legyen egyedüli büszkeségem, s őriztem volna, mint egy kincset, — rossz szellemem sugallatát követve könnyelműen vettem el magamtól, s nekirohantam a nagy világnak, hogy folytassam azt a sivar, szeretet nélküli, örömtelen életet tovább. Rossz voltam-e valóban,

vagy csak el voltam vadulva, nem tudom. Restelve vallom be, — de mivel őszinte akarok lenni bevallom mégis, — a lelkiismeretem nem bántott akkor. Éppenséggel nem. Sokkal könnyelműbb, sokkal léhább, sokkal erkölestelenebb voltam... Volt valami bennem a pillangó természetéből. Rajongtam az illatért, s imádtam a fényt. Máról holnapra éltem. Soha sem gondolkoztam sem a felett, a mi elmúlt, sem a felett, a mi következik. Az első komoly gondolatom akkor támadt, a mikor első ízben ettem azt a kenyert, a melyet a magam keserves munkájával kerestem. Emlékezem rá jól. Egy alacsony, sötét, penészes levegőjű szobában, egy rozoga falócán ülve, — mely egy szerszind ágyam és asztalom is volt, — pislogó, bűzös fagygyu gyertya mellett ettem mohón, jóízűen azt a kenyeret, a melyet magam szereztem. —

Ekkor jutott először eszembe gondolkozni a felett, hogy mi is az élet? Eszembe jutott multam és eszembe jutott — ön. Oh, ez éjjel, bár fáradt voltam és kimerült, nem tudtam aludni. Kínzott, bántott, fojtogatott valami. És egyre azt kérdeztem magamtól: mi lett hát belőle? Él-e, vagy meghalt? Tán sirba vitték azok a szenvedések, a miket én okoztam neki? És forró, keserves könyök peregek alá arczomon, életemben ezuttal először... Kétségbeestem... És tán öngyilkossá leszek, ha valami titkos hang azt nem sugja, hogy ön még él, s még nincs minden elveszve... Ez a titkos hang adott aztán erőt a munkához. Dolgoztam éjjel és nappal, folyton, kedvvel, kitartással. Azt gondoltam, visszatérek, lábaim elé borulok, s bocsánatát kérem. És azzal kecsgettem magamat, hogy ön megbocsát, s hogy ismét...

Elhallgatott s végigsimitotta arczát, melyen apró, hideg verejtékcseppek ütöttek ki. Lilla ott állt az ablaknál s a könyvvel játszott.

A nap éppen kibujt a fellegek mögül. Halavány, sárgás sugarai áthatottak az ablak hatalmas üvegtábláin, keresztül osontak a nehéz selyemfüggönyök nyílásain, és ott rezegtek, táncoltak a szoba közepén. Őszi nap sugar volt, minden különös szín, fény és hő nélkül. Hova tűnt belőlük az élet, az erő, a perzselő tűz? Mintha csak visszfényei lettek volna a multnak.

A szoba égszín kék tápétáin s selyem butorain halavány fény ömlött el. A képek aranyozott keretei bágyadtan csillogtak.

Kivülről behallatszott az aláhullt, száraz falevelek zörgése, melyekkel az őszi szél játszott, forgatva, ide-oda csapkodva őket. A csupasz faágokon néhány veréb gubbaszkodott. Dal nem hangzott sehonnán. A lemondás, megsemmisülés nehéz, nyomasztó illatával volt teli a levegő.

Lilla csak tovább lapozgatta könyvét. Ajkai meg sem nyitak, vonásai nem változtak. Keble szabályosan emelkedett és süllyedt. Szobor volt, mozdulatlan, hideg és megközelíthetlen.

A férfi görnyedezve állott előtte.

Kereste a szavakat azokhoz az érzelmekhez, melyek keblét eltöltötték.

Majd megszólalt lassu, tompa hangon, melyen átrezgett az elfojtott szenvedély. És tekintetével majd felfalta azt az asszonyt, a ki egykor annyira közel volt hozzá, s most annyira távol van tőle.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasútvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
	Budapest ind.	7.00	7.4
	Temesvár	9.30	11.30
Nagy-Kikinda		3.30	3.3
Karlova		4.34	4.1
Beodra		4.53	4.23
Török-Becse—Aracs		6.03	5.02
Kumán		6.33	5.23
Melencze		7.07	5.43
Ellemér		7.35	6.01
Nagy-Becskek	érk.	7.59	6.13

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	6.30	7.10
Ellemér		6.43	7.23
Melencze		7.11	8.03
Kumán		7.37	8.30
Török-Becse—Aracs		7.52	9.14
Beodra		8.37	10.03
Karlova		8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.13
	Temesvár	—	4.40
	Budapest	2.05	7.30
		8.40	—

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart		8.22	3.10
Lázárföld		8.30	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház		—	—
*Lajosmajor		—	—
Szárcsa		9.16	4.15
Szécsány	érk.	9.29	4.30
	Párdány l. alul.	—	—
Szécsány	ind.	9.39	4.74
Bóka		9.53	5.03
Kanak—Ó-Lécz		10.09	5.23
*Baráczháza 6a. sz. őrház		10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10.26	5.44
Györgyháza		10.36	5.54
Zichyfalva		10.48	6.15
Nagy-Margita		11.03	6.31
*Loudon-Tanya		11.10	6.40
Bethlen-Tanya		11.39	7.02
*Temes-Paulis		11.57	7.13
Versecz-Rét		11.44	7.30
Versecz	érk.	11.48	7.34

Versecz—Nagy-Becskek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Versecz	ind.	5.13	2.35
Versecz-Rét		5.17	2.42
*Temes-Paulis		5.24	2.49
Bethlen-Tanya		5.34	2.57
*Loudon-Tanya		5.53	3.15
Nagy-Margita		6.04	3.32
Zichyfalva		6.16	3.35
Györgyháza		6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		6.50	4.02
*Baráczháza 6a. sz. őrház		7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz		7.13	4.19
Bóka		7.33	4.35
Szécsány	érk.	7.46	4.46
	Párdány l. alul.	—	—
Szécsány	ind.	8.01	4.56
Szárcsa		8.10	5.10
*Lajosmajor		—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház		—	—
Lázárföld		8.51	5.37
Nagy-Becskek-Bégapart		9.22	6.04
Nagy-Becskek	érk.	—	6.33

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	I. II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos		5.07	10.14
*Fény		5.49	10.33
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	I. II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	3.40
*Fény		7.02	4.03
Módos		7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzással által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Pályázati hirdetés.

A torontálmezei nagy-szent-miklósi járásba tartozó Szerb-Nagy-Szent-Miklós községben az ujonnan rendszerezett segédjegyzői és az ennek betöltése által esetleg megüresedő községi irnoki állomásokra pályázatot hirdetek.

A segédjegyzői állomás évi 600 forint, az irnoki állomás pedig 500 frttal van javadalmazva.

Ugy a segédjegyzői, valamint az irnoki állomásra pályázóktól megkivántatik, hogy a magyar és német nyelvet szóban és írásban, a román nyelvet pedig legalább szóban birják.

A segédjegyzői állomásra pályázóknak okvetlenül jegyzői oklevéllel kell birniok, az irnoki állomásra pályázók közül is azok fognak előnyben részesítettetni, a kik jegyzői oklevéllel birnak.

A pályázati kérvények kellően felszerelve alulírott főszolgabíróhoz f. évi április hó 15-ig nyújtandók be.

Nagy-Szent-Miklós, 1892. márczius 14.

(106—3.1)

Jankó, főszolgabíró.

4100. szám tkvi 1891.

(101—1.1)

Árverési hirdetés.

A perlaszi kir. járásbíró mint tkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Notáros Vasza Bótos lakos végrehajthatónak, Veliszavlyev Andrea bótos lakos végrehajthatást szenvedett elleni 18 frt tőkekövetelés, ennek 1889. évi június 13. napjától járó 6% kamatai, 14 frt 43 kr. perbeli, 9 frt 50 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségek kielégítése végett 1892. április 29. napjának, délelőtti 9 órakor, Bótos községében az ezen kir. járásbíró területén fekvő Bótos községe 278. számú telekjegyzőkönyvben foglalt következő ingatlanok, u. m.:

1) 86. hr. sz. a. 1. dűllő 1 hold szántó Veliszavlyev Andrea megillető $\frac{3}{4}$ része = 115 frt 50 kr.,

2) 174. hr. sz. a. 3. dűllő 1 hold szántó Veliszavlyev Andrea megillető $\frac{3}{4}$ része = 115 frt 50 kr.,

3) 86. hr. sz. a. 2. dűllő 1 hold szántó Veliszavlyev Andrea megillető $\frac{3}{4}$ része = 117 frt,

4) 86. hr. sz. a. 4. dűllő 1 hold 1200 \square öl kaszáló Veliszavlyev Andrea megillető $\frac{3}{4}$ része = 148 forint 50 kr.,

5) 255. hr. sz. a. 200 \square öl kert Veliszavlyev Andrea megillető $\frac{3}{4}$ része = 3 frt 75 kr.,

6) 255. hr. sz. alatt 200 \square öl szőlő Veliszavlyev Andrea megillető $\frac{3}{4}$ része = 49 frt 50 kr.,

7) 272. sz. ház és 400 \square öl házhely a végrehajtható törvény 156. § a értelmében egészen = 112 frt

ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön-külön el fog árvereztetni, ekkorán magasabb ígért hiányában a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben, vagy ovadékképesnek nyilvánított értékpapirokban bánatpénzül letenni, vevő pedig köteles a vételárt 2 egyenlő részletben, és pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a második részletet, melybe a bánatpénz is betudatik, az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt, — az árverés napjától számított 6% kamattal együtt lefizetni.

A jelen hirdetés kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és a községi előljárásnál tekintendők meg.

Ezen árverés a Bótos községi 278. sz. tljkönyvben feljegyeztetni rendeltetik.

Vége kiadatik az árverési hirdetés kivonata végrehajtható ügyvédjének a Nagybecskereken megjelenő „Torontál”-ba való közzététel végett azon utasítással, hogy a közzététel igazoló példányt az árverés foganatosításakor bir. kiküldetnek adja át.

Kelt Perlaszon a kir. járásbíró tkvi osztályánál, 1891. évi december hó 31-én.

Sárdy, kir. járásbíró.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.

1387. szám kig. 1892.

(104—3.1)

Pályázati hirdetés.

Torontálmezei Szerb-Csene községében üresedésben levő és évi 300 frt fizetéssel egybekötött községi irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhivom pályázni óhajtókat, hogy a megyei szabályrendelet 4. § a értelmében kellően felszerelt kérvényeiket hozzám legkésőbb e hó 31-ik napjának, déli 12 óráig adják be, mert a később beérkező kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

A választást f. évi április hó 1-ső napjának, délelőtti 10 órakor Szerb-Csene községében fogom megtartani.

Csene, 1892. márczius 15.

Dr. Dellimancs, főszolgabíró.

2391. sz. tkvi 1891.

(99—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak, Nikolits Zsiváné Nászta és Radisits Axentiáné Mária melenczei lakosok végrehajthatást szenvedők elleni 2264 frt 52 $\frac{1}{2}$ kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék kerületében lévő, Melencze községi 410. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 2—5. alatt foglalt 3517. helyr. számú 1 hold 533 \square öl, 4544. hr. sz. 1 hold 533 \square öl, 5921. helyr. sz. 1 hold, 7538. hr. sz. 1 hold 424 $\frac{3}{4}$ ölnyi ingatlanokból Nikolits Zsiváné Nászta és Radisits Axentiáné Máriaát illető fele 1200 frt kikiáltási árban 1892. április hó 28. napján, délután 3 órakor, Melencze községében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígértet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsártnak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában jelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt e kir. járásbírósnak telekkönyvi irattárában és Melencze községelőljárásnál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén a kir. járásbíró telekkönyvi hatóságánál, 1891. december 31-én.

Jakabffy, kir. járásbíró.

Rózsa-eladás.

Gróf Csekonics Endre ur ő nagyméltósága rogendorfi uradalma kertészetében 1200 darab magas törzsű idei téli nemesítés

téa és remontáns faj rózsa

legszebb változékaiban, úgy különféle mintegy 10,000 drb a szabadban kiültethető virág, cserepestül és anélkül eladó. Venni szándékozók forduljanak Vaszilcsin Béla rogendorfi (u. p. Csósztelek) uradalmi tiszthez, ki különben az ár és fajokat illetőleg is a legszívezebb felvilágosítással szolgál.

(94—6.3)

Gyakorlott gazdatiszt,

ki jelenben is mint ispán nagyobb gazdálkodást vezet, állást keres; ha lehetséges az alföldön.

Czim a kiadóhivatalban.

(102—6.2)